

Publicerad 2016-11-16 12:23 av vargtass

Reflektioner en höstdag i November

Piggelin och rykande kaffe

regndroppar och k-brunnar som man hoppar
över då tankarna att det ska ske olycka över
sina jag, som inte fattar
bättre

-

en tanke-bara en tyngdlös tanke
men ack så förlösande
rykande kaffe med doft av vaniljstång löser
snabbt upp i den gråtoniga himlen med svårtolkade moln
Freud skulle nog inte ens kunna tolka mina
tankemönster
denna morgon

-

vadå k-brunnar
var det inte a-brunnar som traskade sönder
dagens svårtolkade omen

sönderslagen av stresshantering som inte
går att fullfölja

-

det blir ju bara mer och mer
inget avslut av det gamla

-

skratt förgyller rummet där min hjärna går
på högvarv
de fem perspektiven
eller hur var det nu

-

hur många var de nu igen-hjärnan med den där sjöhästen långt därinne skulle ju ha kommit ihåg-
långtidsminnet
det jag inte ville minnas stannade kvar-jävlades

det tog sådan tid för att förstå-reflektera över

verkligheten som jag inte först trodde fanns

-

sen hade vi ju hippocampus-vad skulle den lilla
saken vara bra för

det startade upp någon slags dragkamp som
jag ville vinna,men det gjorde jag ju såklart
inte

blöt asfalt ger en upplevelse av verkligheten-den
jag helst velat glömma-har ingen lust att minnas

eko som slår mot väggarna
ett dovt läte som då och då låter som överste Hati

vart kommer det ifrån-kan nog vara från tiden
när man var ett litet barn-minnen från djungelbokens elefantteam-
Mowgli-den vilsna pojken som letade efter
människobyn

jag själv letade efter byn där man litade på
människan-tror aldrig jag fann den byn

den enda jag lyckades snurra fram till var nog
någon vid namnet Cruella de ville-tror jag
bestämt det fula trynet hette

hon försvann nog tillslut då jag inte såg hennes
ansikte mer,kanske seglar hon ute till havs
någonstans-med slutdestination landet som
heter karma

-

jag hoppas att hon kommer dit en dag

Tänker jag efter riktigt noga så har nog inte
dessa a-brunnar något med otur att göra
det är nog bara min hjärna som pratar med mig

hur illa det än är och känns
så tänker jag i allafall aldrig sluta dricka kaffe

-

kaffet får mig att kunna uttala ordet rätt-som jag
inte kunde innan jag fick i mig det jänkla kaffet

vi kom fram till en lösning på problemet i allafall
och ingen blev ovänner-konstigt
jag brukar ju aldrig ha rätt-utan alltid de

men nu så

nu tänkte jag faktiskt rätt för en gångs skull
som Ruben falk skulle ha uttryckt det
han som bara jag ser-fast ibland vill jag inte se
tar för mycket energi-varför valde han mig?

så är det bara-inget att ens tänka på

en piggelin och doften från jänka-tuggummit
från förr får mitt sinne och onda nacke att
lösas upp denna gråa förmiddag

ett medium-som trycker bort mina knutar från
spöken från förr
behöver det som mest nu-inte tänka mer
tankar som berör-även förstör

sommar-den är nästan helt borta nu-finns inte mer,bara orange höstlov virvlar runt i luften-där
förkylningsvirus snurrar runt i blåst som snart
förvandlas till snö

-

snart springer jag förvirrad i trappor där jag
egentligen borde gå-i slowmotion-vet inte varför
jag springer

kanske stress-vet inte

-

-

-

borde lägga av-andas lugnt och inte hyperventilera fram i livet

det ger inget
bara förstör

behöver frigöra
släppa loss
bara finnas till-

så ska det vara

det är ju bara lilla jag

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren vargtass med Poeter.se id #35177 innehar upphovsrätten